

Pizza

-„Pizza” – ilustrowanie ruchem treści wiersza według Marty Bogdanowicz. Dzieci siedzą w parach jedno za drugim. Dziecko, które siedzi z tyłu, rysuje na plecach kolegi/koleżanki wzory ilustrujące treść utworu. Zamiana ról w parach

Najpierw sypiemy mąkę,

zgniamy ją

lejemy oliwę,

dodajemy szczyptę soli,
no... może dwie, trzy.

Wyrobiamy ciasto,

wałkujemy,

wygładzamy placek

i na wierzchu kładziemy:

pomidory,

krążki cebuli,

oliwki,

posypujemy serem

(parmezanem, mozzarellą) i...

buch! do pieca.

Wyjmujemy i kroimy:

a teraz polewamy keczupem

i... zajadamy...mniam,

mniam, mniam.

*Dzieci uderzają po plecach opuszkami
palców obu dłoni.*

*Wykonują ruchy zagarniające brzegami
dłoni.*

*Rysują palcem linię falistą – od karku w
dół.*

Delikatnie szczypią.

Ugniatają boki koleżanki / kolegi.

*Przesuwają pięść w górę i w dół,
gładzą.*

*Delikatnie stukają dłońmi zwiniętymi w
miseczki*

Rysują kółka.

Naciskają palcem w kilku miejscach.

*Szybko musają opuszkami palców obu
dłoni.*

Przytulają się do pleców koleżanki / kolegi.

*Kroją brzegiem dłoni dla mamusi, dla
tatusia, dla babci, dla brata, dla Matyldy..*

Kreślą na plecach linię z pętelkami

